

USNESENÍ

Zvláštní senát zřízený dle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, rozhodl ve složení: předseda JUDr. Michal Mazanec a soudci JUDr. Marie Žiškova, JUDr. Roman Fiala, JUDr. Pavel Pavlík, JUDr. Karel Podolka a JUDr. Petr Příhoda, o návrhu Úřadu průmyslového vlastnictví na rozhodnutí sporu o pravomoc mezi Úřadem průmyslového vlastnictví a Obvodním soudem pro Prahu 6, za účasti žalobce: I. C. a D. C., a žalovaným S. S., ve věci žaloby o výmaz české části mezinárodně zapsané ochranné známky ve znění D. I., vedené u Obvodního soudu v Praze 6

t a k t o :

Návrh se odmítá.

O d ů v o d n ě n í :

Podáním doručeném dne 27. 11. 2003 zvláštnímu senátu zřízenému podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů (dále „zvláštní senát“) se navrhovatel domáhá rozhodnutí kompetenčního sporu v právní věci žalobce: I. C. a D. C., 2200 M. C. B., S. 4-203 S. C., C. 95059-8119 C., U., a žalovaným S. S., 6 a. d'., P., F-75016, F., ve věci žaloby o výmaz české části mezinárodně zapsané ochranné známky ve znění D. I.

Navrhovatel – Úřad průmyslového vlastnictví byl Obvodním soudem pro Prahu 6 dne 10. 11. 2003 vyzván, aby se vyjádřil k žalobě tímto soudem projednávané, z čehož navrhovatel usuzuje, že soud je připraven o věci rozhodnout. S tímto stavem však nesouhlasí, neboť Obvodní soud pro Prahu 6 nemá pravomoc rozhodovat v řízení o výmaz ochranné známky. Rozhodovat o ochraně a zrušení ochrany jednotlivých předmětů průmyslového vlastnictví je toliko v pravomoci navrhovatele. Právní předpisy nepředpokládají rozhodování jiným subjektem a ani neupravují mechanismus, jehož aplikací by došlo k zápisu ve veřejných knihách, pokud by rozhodoval jiný subjekt než navrhovatel. Navrhovatel podotýká, že není účastníkem řízení podle hlavy páté občanského soudního řádu, soud mu tedy nemůže uložit povinnost provést zápis.

Navrhovatel má zato, že vznikl kompetenční spor, neboť shora popsanou situaci předvídá § 1 odst. 2 zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů.

Zvláštní senát se před rozhodováním ve věci samé zabýval podmínkami, za nichž může věc projednat a o ní rozhodnout.

Vznikne-li kladný nebo záporný kompetenční spor o pravomoc nebo věcnou příslušnost k vydání rozhodnutí, rozhodne zvláštní senát o tom, kdo

je příslušný vydat rozhodnutí uvedené v návrhu na zahájení řízení. Kompetenčním sporem, a to kladným, je podle § 1 odst. 2 zákona o rozhodování některých kompetenčních sporů spor, v němž si jedna strana osobuje pravomoc vydat rozhodnutí v totožné věci individuálně určených účastníků, o níž bylo druhou stranou vydáno pravomocné rozhodnutí. Záporný kompetenční spor nastává tehdy, jestliže v totožné věci individuálně určených účastníků se obě jeho strany věci nechtějí zabývat a nechtějí vydat rozhodnutí, tedy popírají svoji pravomoc nebo věcnou příslušnost.

Stranami kompetenčního sporu jsou buď soudy a orgány moci výkonné, územní, zájmové nebo profesní samosprávy, nebo soudy rozhodující v občanském soudním řízení a soudy rozhodující ve správním soudnictví.

Navrhovatel se mýlí v tom, že v dané věci vznikl kompetenční konflikt mezi ním a Obvodním soudem pro Prahu 6. Jedním z předpokladů pro rozhodování soudu podle § 244 a násl. o. s. ř. je pravomocné rozhodnutí správního orgánu o sporu nebo o jiné právní věci vyplývající z občanskoprávních, pracovních, rodinných a obchodních vztahů. Ačkoli pak v totožné věci individuálně určených účastníků řízení rozhoduje jak správní orgán, tak soud, je třeba mít na zřeteli, že každý z nich rozhoduje v jiné časové rovině.

Jestliže soud dojde k závěru, že o sporu nebo o jiné právní věci má být rozhodnuto jinak, než rozhodl správní orgán, rozhodne rozsudkem, který nahrazuje správní rozhodnutí v rozsahu rozsudkem dotčeném. Neexistují zde tedy dvě rozporná rozhodnutí – jedno soudní a druhé správní, která by byla výrazem pozitivního kompetenčního sporu. Nemůže navíc ani nastat situace, kdy by existovaly dvě rozhodnutí se stejným závěrem. Soud totiž dospěje-li k závěru, že správní orgán rozhodl správně, žalobu toliko zamítá, aniž by deklaroval totéž, co již vyslovil správní orgán.

Ve stejné časové rovině by tedy mohlo kolidovat jedině rozhodování soudu rozhodujícího v občanském soudním řízení a soudu rozhodujícího ve správním soudnictví. Ač to v návrhu není přímo zmíněno, ve věci již rozhodoval Nejvyšší správní soud, který svým usnesením ze dne 4. 6. 2003, čj. 5 A 38/2002-41, odmítl správní žalobu o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ve věci výmazu kombinované ochranné známky ve znění „D. I.“ z rejstříku ochranných známek, kterou podala společnost I. C. a D. C.

Aby však vůbec mohl vzniknout kompetenční spor, k jehož řešení by byl povolán zvláštní senát, je nezbytné, aby svoji věcnou příslušnost odmítla jeho druhá strana (zde: Obvodní soud pro Prahu 6). Z návrhu ale neplyne, že by Obvodní soud pro Prahu 6 odmítl věc projednat a rozhodnout. Naopak se v něm podává, že navrhovatel byl Obvodním soudem pro Prahu 6 vyzván k tomu, aby se podle § 250c o. s. ř. k projednávání žalobě vyjádřil. To by zjevně

obvodní soud neučinil, kdyby měl v úmyslu popírat svoji věcnou příslušnost a postupovat podle § 104c o. s. ř., tj. vyvolat negativní kompetenční spor.

Domnívá-li se navrhovatel, že Obvodní soud pro Prahu 6 nepostupuje správně, jestliže žalobu projednává, je namístě, aby tyto skutečnosti namítl ve vyjádření k žalobě, k němuž byl vyzván. Je potom na soudu, který věc projednává, jak se s těmito námitkami vypořádá.

V souladu se shora uvedeným je nepochybné, že v souzené věci nevznikl kompetenční spor, k jehož řešení by byl povolán zvláštní senát. Návrh byl proto odmítnut jako předčasný, a to za přiměřeného použití ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 4 zákona č. 131/2002 Sb.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně 6. února 2004

JUDr. Michal Mazanec
předseda zvláštního senátu